

Перга

КУПИТИ

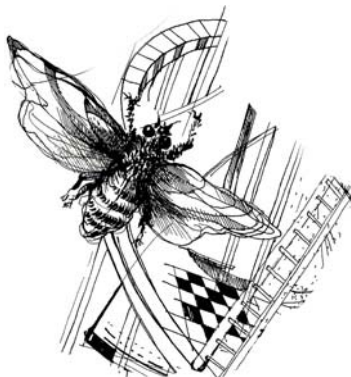
Про книгу

Автор книги Штонь Григорій Максимович - український письменник, поет, сценарист, літературознавець, літературний критик, художник. Доктор філологічних наук, професор кафедри історії української літератури і шевченкознавства Інституту філології Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Григорій
ШТОНЬ

ПЕРГА

ПОЕЗІЇ

ТЕРНОПІЛЬ
БОГДАН

ББК 84(4Укр)-5(2)
Ш92

Штонь Григорій
Ш92 Перга: Поезії. —
Тернопіль: Навчальна книга—Богдан, 2011.— 160 с.
ISBN 978-966-10-7472-8

ББК 84(4Укр)-5(2)

*Охороняється законом про авторське право.
Жодна частина даного видання не може бути відтворена
в будь-якому вигляді без дозволу автора перекладу чи видавця.*

ISBN 978-966-10-7472-8

© Штонь Г., 2011
© Іванов С., обкладинка,
ілюстрації, 2011
© Навчальна книга—Богдан,
майнові права, 2011

З ПОЛІВ НАДІЇ

PRO

I

Причетний до шляху і перейнятий шляхом вітаю усіх,
Хто пліч-о-пліч зі Словом йде дорогами Віри у Тебе,
Всесущий.

Ти єдиний, хто знає, чим є ми у світі, а світ –
у кожному із нас.
Вкупі, звісно, з Життям, яким ведено людство
від Тебе й до Тебе...

Ми – прозріння, а Ти – його необхідність;
нас нема поза цим.

То ж рушаймо!
Куди?
Хай підкаже інстинкт,
Заповіданий святістю давніх учень і великих Пророків,
Що їх кожний народ мав за речників Бога.
І шанує їх досі.

Шак'ямуні і Лао,
Магомет і Мойсей,
Заратустра і Джина,
Трисмегіст і Христос
Своїм мисленням знялись над плинністю справ,
Що творили держави, а з держав – сходи долі.
Хоч ні кесар, ні раб на тих сходах не був
Ближче когось до Неба.
Воно видне усім й саме цим – справедливе.

Крок за кроком і ми,
Що від першого скрику
Й до останньої думки
Не втрачали надії
На прихід Твій на землю, –
Цей прихід наближаєм.
Не в молитвах, а в собі,
де твориться світ,
Співвідносний з Твоїм,
А з тим – спільний з Тобою.

Таїна його смислів
У земний людський вимір
Проникає не зразу.
Та і ті, що спізнали
Благість звершень Твоїх,
Знають те лиш, що знають.
Проте й цього достатньо,
Щоб шептати щоденно:
“О, Всевишній, Ти – суть”.
Ми ж – її крапельини,
Що стікають у землю,
Аби духом її,
Повернутись до праці
У повітрі і травах,
У воді океанів,
Чия сила – теж Ти.
І краса несказанна,
І безвимірна добрість,
І терплячість без меж –
Все це теж Твої лики,
Які бачить скрізь людство
І навчається в них.

Кінець
безкоштовного
уривку. Щоби читати
далі, придбайте, будь
ласка, повну версію
книги.

КУПИТИ